

За

**горизонталл
ю:**

3 Книжечки
маленькі,
Аркуші
біленькі. В
них ми
вчимося
писати, і
складати, й
віднімати. (5)

6 У ворота він
легить, Як
зумієш гол
забить. Скаче
весело по
полю,
Незамінний у
футболі. (3)

8 Він шепоче:
«Шу-шу-

шу» «Листя
обірвать
спішу. З ним
я у осіннім
гаї У таночку
покружляю». (5)

9 Швидко
мчить, бо
поспішає,
Пасажирів
підбирає. І
хвилинка у
хвилинку Їх
доставить на
зупинку. (7)

11 В полі жовті
промінчата
Шелестять,
немов
зайчата, А
вусаті ж їхні
віти! Що це,

друзі?
Мабуть» «(4)

12 Стоїть
корито,
Повне води
налите. (6)

15 Всім обід
готує мама,
Ось бере вона
петрушку,
Інші додає
приправи —
Будем їсти
смачну ... (4)

16 Щоб мені
кудись дійти,
Треба всю її
пройти. Бере
початок від
порога
Далека чи
близька» «(6)

18 Навіть в
спеку,
відчайдуха,
Не скидає він
кожуха.
Взимку ж
холоду
боїться. Лізе
до барлогу
грітись. (7)

21 От так чудо із
чудес:
Простягнувся
до небес і
працює
поміж хмар.
Що це?
Будівельний
« (4)

22 Спішить,
сурмить: -
Дорогу дай!
Моргає синім

оком.
Примчиться
швидко і біда
Людей обійде
боком.
Пожежна ...
(6)

24 Ніде не
купиш, На
вагах не
зважиш, Сам
здобуваєш, У
комору
складаєш. (6)

25 І червона, й
соковита, Та
гірка вона все
літо. Припече
мороз –Вона
Стала добра
й смачна. (6)

27 Є і чорна і
червона, А
поживна ж бо
яка! Зветься
цей продукт
чудовий Не
інакше, як « □
(4)

28 Найрідніша,
наймиліша,
Всіх вона нас
пестить,
тішить,
Завжди скрізь
буває з нами.
Відгадайте,
хто це?.. (4)

За вертикаллю:

1 Уночі гуляє,
А вдень
спочиває,
Має круглі
очі, Бачить
серед ночі.
(4)

2 У нашої
бабусі
Сидить дід в
кожусі,
Проти печі
гріється, Без
води
умиється. (3)

3 Торох, торох,
Розсипався
горох.
Почало
світати –□
Нема що
збирати. (5)

4 Пасажирів і
вантаж
Відвезе він
вчасно враз.
Пливе, їде та
летить –□
Всюди
швидко він
домчить. (9)

5 Чистить
курточку,
штанці,
Чобітки і
сап'янці« □
Дуже
працьовита
тітка.
Здогадались,
хто це? (5)

7 Плине він,
біжить,
минає, Нам
його не
вистачає.
Щойно осінь

–Ївже зима,
Ось він був, а
вже –Їнема.
(3)

10 На дубочку я
вродився, На
дубочку й
оселився.
Восени я
упаду Та
дубочком
проросту. (6)

13 По полю
ходить, жне,
косить, Зерно
молотить,
хліба не
просить. (7)

14 Цвіте синьо,
лист зелений
Квітник
прикрашає
Хоч мороз
усе побив –□
Його не
займає. (8)

17 Що за хатка –□
дивина? З
скла
прозорого
вона.
Табунцями,
як у річці,
Рибки
плещуться в
водичці. (8)

19 Навесні
старий садок
Вкрив
барвистий
килимок, І
над вишнями
в гіллі
Загули, мов
дзвін« □(6)

20 На одній нозі
танцюю,

Зовсім я не
байдикую. Ти
мене лиш
накрути –□Та
в таночок
знов пусти.
(5)

23 Кавунчики
дрібненькі,
Смугасті та
кисленькі, У
колючки
вбралися І
кущиком
назвалися. (5)

24 Без насіння
виростає І
міцне коріння
має. Ним їмо
і хліб, і суп.
Що це буде,
дітки? (3)

26 Сопе, хропе,
часом чхає,
Сюди-туди
зазирає, На
морозі
замерзає, Бо
одежини не
має. (3)